

Jau!

Un relat de: [Unaquimera](#)

Jau, memòria, jau
i regala'm
una mica de descans
sense ressons!

Calla quan la nit cau
i obsequia'm
una son tranquil·la,
sense sotrats!

Escolta la remor de l'allau
i perdona'm
els records que porta el dia,
sense malsons...

camina amb pas més suau
i acompanya'm
el camí que permet l'avenç
sense forats!

És avui
(que encara sóc viva,
que esgoto les forces,
que no puc més,
que em perdo,
que moro
cada dia una mica)
que et prego, memòria,
em permetis la pau
i la vida.

Si no tu, qui?
Si no ara, quan?

Quan sigui morta
no caldrà: per sempre més,
et seré sorda.

Una quimera